

דברי הכפר

"בעולם הזה יש מקום לכולם והאדמה הטובה עשירה ויכולה לספק את צרכיהם של כולם.

נתיב החיים היה יכול להיות חופשי ויפה, אך איבדנו את דרכינו. תאוות הבצע הרעילה את נפשותיהם של בני האדם, ביצרה את העולם בשנאה, הצעידה אותנו בצעדי ברווז לאומללות ושפיכות דמים. פיתחנו מהירות, אך כמכונות הנותנות שפע השאירו אותנו במחסור. ידיעתנו הותירה אותנו ציניים, תבונתינו קשה ולא נדיבה, אנחנו חושבים יותר מדי ומרגישים פחות מדי...."

~נאום הדיקטטור הגדול (1964) צ'רלי צ'פלין

שמור על העולם

גיליון מס. 2297 * כ"ב באדר תשע"ב * 16 במרץ 2012
כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

ימי הולדת

רחל גינת - 60	22.3	אריק לינטון	18.3
דינה בידק		עירית גרשמן - 50	
דניאל לופוב		רתם בת	
שלו נמנוב (נכד-נמנוב/שרק)		שושנה שרקי	19.3
אוריה מדר (נכד)		אלעד שרקי	
		שקד ברק	
מינה סלע	23.3	דני נמלי	20.3
חיים בסו		אבי בן-אבי	
הדס ומורן קולמן (נכדים -רחמני)		קובי וולר (נכד- ר.כהן)	
אלון לוי (נכד)			
אופיר שפרונג	24.3	סלמה דיוויס	21.3
		טוני ינטיס	
		אייל תלם	
		פרנק קולט (נכד)	
		מיקה ירון (נכדה- מרכס)	

מזל-טוב!

ימי נישואין

ענת ואדם מדר	19.3
אלינועה ודובי בר-דוד	20.3
דבי ושמאל חצור	21.3

פִּירוּרֵי (לֶחֶם) מִידֵּעַ כְּנֶרֶאָה אַחֲרֹנִים לְפָנֵי שֶׁנְחַלֵּק

פִּירוּרֵי מִצָּה

ראשית, לבנו ודעתנו נתונה לתושבי הדרום, על הימים הקשים שהם עוברים. מצדיעים להם ותומכים בהם מכאן מהצפון. מי כמונו יודע שכאן באזור שלנו, ובמזרח-התיכון, הכל נפיץ, ודומה שכל רצונם של שכנינו הוא לראות את העם היהודי הרחק מכאן ללא שום קשר לשטח כזה או אחר, הלואי ואתבדה.

ולעניינינו הפנימיים:

**** בשבוע שעבר נפרדנו מחברנו רוי אב ז"ל. כיבדנו את המשפחה בבקשתם לשבת שבעה בבית המנוח וערכנו תפילות מנחה וערבית כל ערב. לי באופן אישי חסרים עוד צעירים, שיצטרפו לותיקים שיבדלו לחיים ארוכים, שבאים לתפילות. לפי מה שנאמר לי **בן זוגה של תרצה**, בתו של רוי מאוד התרשם מעצם קיום ימי השבעה לאחר הקבורה ומאוד התעניין בתפילות והוא לא בן הדת היהודית, אבל "בן אדם" ונברך אותם בשובם לארצם ולביתם.**

**** באותו שבוע חגגנו את חג הפורים לחברים, ילדים ונעורים. פורים לילדים היה ביוזמת ו. חגים ובשיתוף המכינה וכרגיל היה עליז ומהנה, תחפושות מגוונות. כיבוד חביב על כולם, פלאפל ומטעמים נוספים. לא פלא שהילדים שואלים – מדוע לא יבוא פורים פעמיים בשבוע?**

**** מסיבת הנעורים יחד עם המכינה, היתה גם היא שמחה ועליזה. והמוסיקה ועליצות הנעורים נשמעו למרחוק עד השעות מאוחרות. מצידם, שיהיה כל יום...**

**** מסיבת המסיבות היתה מסיבת החברים. המון רב של צעירים וקצת יותר מבוגרים גדשו את חדר האוכל שהיה מקושט ומעוצב להפליא, ותודה למי שעמל ימים ולילות רבים בקישוט ועיצוב המקום. גם הכיבוד היה כיד המלך אחשוורוש, מגוון רחב של מטעמים, שתייה, מוסיקה טובה, הופעות ותחפושות מושקעות במיוחד השנה, כיאה למעמד משתה המלך, ולא הפסיקו את החגיגה עד שראו את המן, (אחמדיניג'ד) תלוי על עץ.**

**** בערב פורים התאספו ב"מפגש", מס' חברים, שנענו לקריאה ובאו לשמוע את קריאת המגילה הכשרה וזאת בזכות **יואב רובינסון**, הבן של **אירנה ואבי** ששלח לכאן שליחים של חב"ד. שתי משפחות הגיעו עם ילדיהם המחופשים כנדרש וכך זכינו בשמיעת המגילה. יישר כוחם של המתנדבים מחב"ד.**

****** בדת היהודית צער ושמחה משתלבים זה בזה ואנו מכאן שולחים את תנחומינו וצערנו **לאילן מדינה** עם פטירת אמו. משמייים תנוחם.

****** שמח לנו בשמחתם של **עופרי ואייל** עם הולדת הבן, נכד נוסף **לדליה ואודי** ונין **למאיר ריינס** שיזכה לעוד נינים.

****** שמח לנו גם בשמחתם של **מיקה ויניב הלחמי** להולדת התאומים, נכדים **לאילנה ומאיר ולר** ונינים **לריני כהן**, כן ירבו ושנזכה לעוד שמחות.

****** שמחים גם בשמחתו נרגשים כמוהו, והוא זה **דייב דבולט** שמסר לנו, שבשעה טובה, החל אכלוס הלולים החדשים באפרוחים, וניתן לבקר רק באישור ותיאום אישי עם דייב בלבד. נציין ונברך את **אריק לינטון** שהוא יהיה איש התחזוקה של הלולים. בהצלחה בתפקיד החדש.

****** נברך גם את **הרולד וולך** שמחזק את יתדות האוהל שלו כאן ומעכשיו יהיה אחראי על המים וההשקייה במטעים. בהצלחה הרולד לאורך זמן.

****** ובשעה טובה וברוכים השבים **למיקי ועמליה נוי** שחזרו מטיול בארגנטינה וצ'ילי.

****** לכל נשות הקיבוץ, רשמו לפניכן את התאריך: 22.3.12, יום חמישי הבא ערב נשים לכבוד יום האשה הבינלאומי. מבטיחים שיהיה מעניין ושמח. אל תפספסנה...

****** נברך את **שני שובל**, שכבר כאן תקופת מה ושכחו לברכו עם חזרתו, עדיין מחפש את דרכו, ומקווים שתצליח למצוא את אשר אתה מחפש, מחזיקים לך אצבעות.

מחזיקים גם אצבעות לתושבי הדרום ולמדינת ישראל שהמאמצים להשיג רגיעה יצליחו והשלום והשקט יחזור כפי שהיה.

לכל החולים החלמה מהירה ורפואה שלמה.

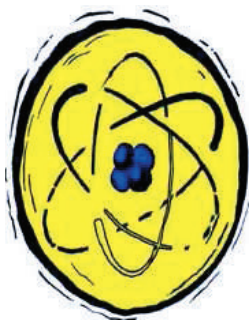
רק נזכור מה שהיה היה, העיקר להתחיל מהתחלה.

שבת שלום ושיעבור הכל ממול.

כניסת השבת: 17:20 יציאת השבת: 18:24

פרשת השבוע: "ויקהל-פיקודי"

בשבוע הבא ערב ראש חודש ניסן שיבוא עלינו בטובה.

**אנו משתתפים בצערו של
אילן מדינה
במות אמו**

אסתר ז"ל

שלא תדע עוד צער

נזכור

גב' ברטה זגה	24.3.01	באדר תשס"א	כט
מר אלכס לזין	2.3.89	אדר א' תשמ"ט	כה
גב' אסתר פיליפס	27.3.87	באדר א' תשמ"ז	כו
גרשי אפשטיין	4.3.08	אדר א' תשס"ח	כז
ג'ו סינה	7.3.08	אדר א' תשס"ח	ל

הבהרה לגבי הוֹתִיקָר

בהמשך לפירור שכתבה תמר בשבוע שעבר:
הוֹתִיקָר כמעט ולא נוצל בתקופה האחרונה, רוב החברים שנזקקו
לשרותיו פעם, קנו לעצמם קלנועיות. הקלנועית מאפשרת עצמאות
וניידות טובה יותר בשבילי הקיבוץ ומשחררת את החבר מהתלות
בחסדי אחרים. הוחלט, לכן, שכאשר הסוללות המפעילות את הוֹתִיקָר
יתרוקנו, לא נשקיע יותר לתיקונן. וכך קרה. הוֹתִיקָר מושבת כרגע
במוסך ומחכה לקונה. ולכן אין טעם להתקשר לג'וני ולבקש הסעה.
למקרים חריגים ננסה למצוא פתרונות אחרים.

ותק קיבוצי – הסבר כלכלי

בקיבוץ השיתופי שלנו הכל היה ברור. כל העודפים מעבודת החברים ומרווחי הענפים הושקעו בחזרה בענפי המשק ובנכסים לקהילה (בעיקר מבני המגורים, אבל גם מבני הציבור – חדר האוכל, בריכת השחייה וכד').

לכן, טבעי שכל שרבו השנים שהחבר השקיע בבניית קיבוצו, מגיעות לו "שנות ותק" בהתאם. היה לנו ברור שאותן ההשקעות מהוות גם את המקור לפנסיות העתידיות שלנו.

אבל הקיבוץ השיתופי שלנו התעייף מאד, נשף את נשימתו האחרונה, ועבר לעולם אחר שכולו טוב (ואולי אפילו כולו שיתופי).

במקומו נולד הקיבוץ המופרט. אצלו אין צבירת ותק, מכיוון שכל העודפים מעבודת החברים אינם מושקעים בחזרה בענפי המשק, אלא עומדים כולם לרשות החבר עצמו. אין צורך להשקיע עבור הפנסיה, כאשר לכל אחד שעובד מופרשים אוטומטית כ-20% משכרו לקרן פנסיה חיצונית.

אבל יש כאלה שטוענים שהיות ומשלמים "מסים גבוהים", מגיעה להם גם היום צבירת זכויות הוותק. האמת היא שהמסים שלנו אינם "גבוהים". כאשר החבר משלם את המס הפרוגרסיבי, הוא משלם כ-200 ₪ יותר לחודש משאר אזרחי המדינה אשר משלמים מס הכנסה, כאשר שיעורי מס הכנסה בישראל הם בין הנמוכים ביותר בכל אירופה!

מצבנו הכלכלי הקהילתי בצרות, כי כל המסים מהחברים אינם מכסים את ההוצאות השוטפות של הקהילה. כך נוצר מדי שנה גרעון חדש, אשר מכוסה על ידי הרווחים של המגזר העסקי (שהינו בעצם שריד של הקיבוץ השיתופי!)

פרוש הדבר הוא, שכל ההשקעות החדשות בענפי המשק, ואפילו בקהילה, ממונות על ידי המגזר העסקי בלבד, ללא קבלת אפילו גרוש אחד מהמסים של "חברינו הטובים".

במובן הכלכלי, נוצר מדי שנה "ותק שלילי", ובעצם היה עלינו להפחית מזכויות הוותק של כולנו כל שנה!!

ישנה הצעה להמשיך לרשום "ותק" גם בעידן של הקיבוץ המופרט, על מנת לעזור לכולם לקבל בית במינימום תשלום. אבל למה לוותר לחסרי ותק על תשלום חודשי של כ-450 ₪ עבור השלמת ותק, ובזמן לא להשלים כ-1000 ₪ לחודש לגמלאים שלנו, כך שיקבלו לפחות את המינימום לפי תקנות הרשם ולפי החלטות מוסדות התנועה?

קולין

הסבר לתשלום חודשי לחסרי מלוא הוותק:

שנת ותק שווה כ-5,500 ₪ לשנה, או כ-450 ₪ לחודש. לכן, אם חסרות 10 שנות ותק, משלמים 450 ₪ לחודש ל-10 שנים, ואם חסרות 5 שנות ותק, משלמים סכום זה ל-5 שנים).

עוד כמה מחשבות בעניין שיוך דירות.....

כפי שאתם בטח כבר יודעים, אני התנגדתי מההתחלה לעיקרון של שיוך דירות, בטענה (בין היתר) שלא נוכל אפילו לשער לאילו בעיות ותסבוכות זה יכניס אותנו.. לדאבוני כנראה שצדקתי.

והרי כמה נקודות למחשבה בעניין.
קיבלתי אז את הרושם שרוב החברים רוצים להוריש משהו לבנים שלהם, בלי להבין בדיוק לאן שיוך הדירות יכול להביא אותם.

- כפי שנרמז לנו לאחרונה נצטרך לשלם סכום לא קטן למנהל מקרקעי ישראל אך ורק לרישום בעלות על הדירות בהן אנו כבר גרים, וזה בנוסף לתרומה אפשרית ל"קרן איזון" של הקיבוץ.

- רוב הוותיקים עבדו שנים רבות ללא משכורת. לכן יש בינינו חברים שחיים ממש רק מה"פנסיה" שהקיבוץ משלם להם. כמובן שהם אינם יכולים לשלם את ההוצאות הנ"ל, בשום פנים ואופן לא. כנגד זה ל"צעירים יותר" יש את המשאבים, הם עובדים ומקבלים משכורות כבר כמה שנים. מכאן יוצא שאנו ניצור כאן קהילה של עשירים ועניים שתבלוט עוד הרבה יותר מאשר היום.

- תחשבו דקה על הדירות – רובן נבנו לפני יותר משלושים שנה ואינן עומדות בקריטריונים של היום. למשל אין בהם חדר מוגן, ואיכות הקונסטרוקציה גם כן דלה, בהשוואה לדרישות של היום, כמו גם בבידוד הקירות. בנוסף לזה יש העניין AS IS שכולל את כל הפגמים שאליהם אנו לא שמים לב, או שלמדנו לחיות איתם, כגון: דליפות פה ושם, מערכות ניקוז לא יעילות וסימני לחות בקירות. כל העניינים האלה יתגלו על ידי עייני הבוחן של קונה אפשרי והקונה ישתמש בהם כדי להוריד ממחיר הדירה – תאמינו לי כי עברתי את זה כמה פעמים גם כקונה בית גם כמוכר בית שלי !

- מה יהיה ערך הדירה, לאור הלחץ הנוכחי על הממשלה לבנות הרבה דירות לא יקרות? נדמה לי שהמחירים בשוק הדיור יכולים מאד לרדת בשנים הבאות, במקום לעלות.

- הרבה מהיורשים הפוטנציאליים (זאת אומרת הבנים/ות שלנו) נמצאים בחו"ל, לכן הם יצטרכו להשתמש בעזרת עורכי דין בארץ, עם כל הסיבוכים האפשריים של מכירת דירה מרחוק וכמובן העלות הנדרשת.

במקרה של חבר שיש לו את המשאבים להוריש לבנים, נראה הרבה יותר הגיוני להשקיע אותם באיגרות חוב, או במניות ערך. העמלות של הבנקים הן אפסיות בהשוואה להוצאות הכלולות בשיוך דירות והבנק ייתן כל אינפורמציה נדרשת, גם להשקעה, גם להקל על היורשים לקבל את הירושה בבוא העת.

ולבסוף, מאד אפשרי שהחברים לא היו מצביעים בעד שיוך דירות, לו היו יודעים לאן זה יוביל אותנו. כי בזמנו לא היתה לנו האינפורמציה שיש לנו היום בנושא. **נדמה לי שזה יהיה הוגן להעביר העיקרון עצמו של שיוך דירות, להצבעה חוזרת.**

אלן איסטון

גישור שיור ומטרות רווח

חווית הגישור היא חוויה מרתקת. בכל פעם מחדש אני נדהמת ומתרגשת לאופן בו אני מסוגלת להקשיב לכל אחד מהיושבים סביב השולחן, לכל אחד ודיעותיו - אם הוא אהוד עליי אם לאו - ואפילו להסכים עימו. למעלה מ-60 עמודים נכתבו רק בדברי הכפר, בנושא השיור. מילים קשות, מילים שמנסות לשכנע, מילים של התנגדות, מילים של השמצה ומילים של הארה. והנה כאן במשך שעת שיחה בה הקשבתי לסבב של 10 אנשים שאמרו את דברם, בשקט ובהנהגה, מהלב. קיבלתי את מה שחשבתי שבכלל נוגד לכל הסכמה שלי עם המצב.

בין לבין (אם כבר נפגשים ומדברים) בשיחה על המצב הכלכלי של המשק (אגב, גם קולין כאן במאמרו מזכיר את הנושא. שמעתי על מקום אחר, בו החברים מפרנסים את עצמם, וענף אחד מוצלח בקיבוץ; הכרם שלהם מצליח להביא הכנסות שמפרנסות את כל נושאי התרבות והפנאי של תושבי הקהילה. הכרם מממן את החגים, אחזקת הבריכה כול מציל וכל השאר, ואת כל פעילויות התרבות לחברים ולילדים.. כן, ונשאלה השאלה, איך אצלינו לא מצליחים, הפרדס, המשתלה, האבוקדו, ושכירות המפעל, לא מצליחים להחזיק מקום קטן כמו שלנו???
אולי גם זה נושא לדבר עליו בגישור הבא???

שושנה שרקי

חגים ומועדים

השנה מתגלגלת לה בצעדי ענק ובקול תרועה רמה. פורים כבר מאחורינו. היה שמח. האנרגיות היו מדהימות והתחפושות היו מרשימות. למי תודה?
מפאת הרשימה הארוכה והמכובדת לא נזכיר את כל השמות ונודה לכל העושים במלאכה. לצוות ועדת חגים ואלינועה שמתמידה במסורת קריאת המגילה, ילדי התלתון שהמחזו, לחברי המכינה על ארגון ההפנינג לילדים, ליחיא על האוכל הטעים ולאלילן שהרקיד את הנערים עד חצות. למבוגרים היה פיצוץ!! תודה ענקית לצוות החג שגזרו, הדביקו, הזמינו, הרקידו, ודאגו למסיבה איכותית. התחפושות היו חבל על הזמן. תודה לצוות הפאב, נערים משלנו, שניהלו בכבוד את מכירת המשקאות. המשיכו, אתם אלופים. לחברי המכינה שתרמו מזמנם וכשרונם במהלך ההכנות לכל החג וכמובן לצוות ועדת חגים הבלתי נלאה.

ואם אמרתי שהשנה מתגלגלת אז פסח בפתח ועל כך הודעה נפרדת.
יום העצמאות גם הוא קרב. 65 שנה זה המספר ונחוץ לנו צוות להוביל את
החג. אנא הרימו את הכפפה כדי לרענן את השורות והרעיונות לצורך הצלחת
החג.

ניתן לפנות לחברי הועדה: אולגה, מעיין, צילה, מיה, אילן ויפעת.

מכאן אנו שולחים את תנחומינו העמוקים לאילן מדינה חבר הועדה, במות אמו.

יפעת

פרידה מרוי

הכרתי את רוי מקרוב רק בשנה האחרונה. הייתי בא פעם בשבוע לעזור לו
בהליכתו בשבילי הקיבוץ, ותוך כדי ההליכה, היינו משוחחים על הכל, ובעיקר
על הימים היפים שעברו עלינו לפני זמן רב.

מהמפגש הראשון אתו, נדהמתי מאומץ ליבו. הוא כבר איבד את מאור עיניו
וסבל מהכאבים הראשונים של המחלה, ואף על פי כן, יצא לטייל מדי בוקר
בשעה 9.00. הוא הבין שזה טוב בשבילו וחלק של מאבקו נגד המחלה, וכך לא
וויתר.

גם כילד יהודי די בודד בבית ספר שלו בלונדון הוא לא וויתר. וגם כאשר היה
מגויס ל R.A.F, צוות הקרקע, לא וויתר. וכאשר יצא מהקיבוץ עם אישתו
הראשונה וויאן ועם בתם תרצה, מצא את עצמו באנגליה עם מעט אפשרויות
של עבודה או פרנסה. יום אחד ראה פרסומת לקורס להכשרת נהגים לאוטובוס.
נרשם, למד, ועבר את המבחן בניסיון הראשון. שאלתי את רוי: תגיד לי מעולם
לא נהגת באוטו ומעולם לא היה לך רישיון נהיגה, אז איך העזת לקפוץ מרכיבת
אופניים לנהיגה של אוטובוס double decker, בחוצות לונדון?
השיב לי: בסה"כ חיפשתי פרנסה!

נהניתי מאד מהשיחות האלו עם רוי. שמעתי שגם רוי נהנה מהם, וזה עושה לי
טוב על הלב.

יהיה זכרו ברוך

from your friend Colin

My Friend Roy

I came to Israel and to the kibbutz for the first time in 1972 and fell in love with it and all the people I met here. Among them were Joyce and Roy.

When I moved here we became very close, as time went by- Roy for his graciousness, his kindness and his thoughtfulness. When he saw the things I was no longer able to do he was there helping me before I realized it. He started bringing my lunch home for me. He found out what I liked or didn't like. If it was fish, he would taste it, and if there was too much spice Roy would say: "No fish today!" If the head was still on he would say: "Please take the head off, because Lorna won't it eat". When there was cake or something sweet he knew I could not have it. He tasted and asked about all the food and would bring me all the things he thought I could eat.

When he came and had the time he would stay sometimes for a 1/2 hour or an hour and talk to me. He said it was nice and quiet and peaceful. He would tell me about his time in the army, about some of the places he had been to, and what he had seen. We also talked about sports and bridge, as well as current events. I told him how wonderful and great of him to take the time to help me and talk with me. He told me he enjoyed it too.

Roy will be missed very much. He will always be in my heart.

Lorna

רוי היקר

התחלנו את ההיכרות שלנו לפני כ- 65 or 66 שנה, בעיר
TOTTENHAM. היינו חברים באותה קבוצת ילדים, ולפעמים רק
שלושתינו, עם רמון אחי.
היינו ביחד גם בתנועת הבונים, גם במחנות הקיץ.

למרות שבשנות ההתבגרות כשהיינו בני שש עשרה או שבע-עשרה
דרכינו נפרדו, שוב מצאנו את עצמינו באותו מקום, בכפר הנשיא.
אתה ואני, אפילו באותו ענף, במפעל הבונים.

אבל, בסופו של דבר, מגיע המועד של הפרדה סופית, שבו אתה כבר
לא רואה את השמש, ולא את כוכבי הליל.

בכל זאת הגיע הזמן לפרידה,
וגם לומר לך מילת ברכה.

אנו נפרדים ממך ברגשות מעורבים,
עם זכר רגעים יפים אבל רגשות עצובים

שתנוח במקום משכבך

שלום- ROY וגם בשביל רמון
יהי זכרך ברוך.

חברך עזרא

In Fond Memory

Roy and I worked together in the "chrichiya"(book-binding workshop) for some 6-7 years and we had a partnership, which I would like to think was congenial and friendly. We didn't run a business, but worked at a craft which we both liked - and the "mifgash" provided us with a corner where we could be independent, as well as part of the atmosphere of Kfar Hanassi Vatikim, in for a cup of tea (Roy only drank coffee) or a game of bridge.

Roy was so easy-going, full of stories of his early years in England, his joys and his sorrows, ready with a smile to greet his many customers. Yes, he was a man of many skills, repairs to glasses and any kind of instrument. He indeed gave help to the needy! I learned that he loved to cook and if I had only had the inclination, could have picked up a lot of rare recipes. He found the happiness he so richly deserved in his life with Joyce in Kfar Hanassi.

Adam and I had the privilege of spending last year's Seder Night at Roy and Joyce's home and we shall remember it as a rare and precious occasion.

I miss you, Roy - rest in peace.

Ilse Ben-chanoch

קייץ 2012 בבית-בלונד

לחברים, תושבים, בנים ולכל בית כפר-הנשיא, בית כפר-הנשיא על שום מה?
על כך שזה הבית שלנו ואין עליו איום השיוך, הוא של כולנו, שווה בשווה.

כפי שאתם כבר יודעים, פורים מאחורינו, האביב כבר נראה קרוב מתמיד, אבל
הקייץ ומזג האוויר החם דוחקים בו לפנות את האיזור. כך או כך, אנו, ציונה ואני
נכנסים בתקופה זו לכוננות ספיגה (להבדיל מהדרום...), לכמות האורחים
הרצויה והמבורכת בתקופות אלו.

בקרב יגיע חודש ניסן, ליל-הסדר וחופשת פסח. כמו בכל שנה בתקופות אלו
לשמחתנו יש הרבה אורחים שבאים מהארץ ומחו"ל, ולנו לא נותר אלא להצטער
על כך שאין באפשרותנו להיענות לכל הבקשות לאירוח בבית-בלונד, הן בפסח
וכמובן בחופשת הקייץ שתבוא עלינו לטובה.

וזאת הזדמנות לרענון כללים:

1. לא תמיד הרצון שלנו לעזור לכם מתאים עם יכולת האכלוס בחדרים
בתקופות לחוצות, לתת יותר מחדר אחד, כמובן בחגים. ולא יותר
משבועיים למשפחה אחת, וזאת לא בכל תנאי ובמידת האפשר.
2. אנחנו מקפידים על כך שלא לאפשר לנערים מתחת לגיל צבא, להזמין
חדרים, או להתארח ברשות המשפחה המארחת, ללא ליווי מבוגר
בלילה.
3. כבר פרסמנו בעבר שאנו **נחייב** את החברים שקבלו מאיתנו מפתח, ולא
עשו בו שימוש, ולא יידעו אותנו מראש על ביטול, ולא מחזירים מפתח
מיד בסיום האירוח, זה לא איום, פשוט חבל לנו על משפחות שזקוקות
לחדר ונענות בשלילה.
4. ניקיון החדרים מוטל עליכם המארחים, בניקוי החדר עם הכניסה וניקיון
החדר ביציאה. אנחנו לא שוטרים ולא בודקים את הניקיון בחדרים בכל
פעם שמתקבל מפתח בחזרה. חובת ההקפדה על הניקיון היא עליכם
ואנו ניתן שמות, לכל חבר שיביע בפנינו חוסר שביעות רצון על חדר
מלוכלך, שקיבל ויפנה ישירות לחבר שאירח לפניו. בחדר ישנם חומרי
ניקיון בסיסיים, וכל מארח מקבל דף ובו מצוינת חובת הניקיון.

5. מצוקת התקציב, לא מאפשרת לנו לבצע שיפוצים גדולים כפי שאנו מייחלים להם. ואנו מנצלים את התקציב לבצע שיפוצים במידת היכולת. בקרוב נבצע שני שיפוצים, האחד בקרוב מאוד והוא החלפת כל דלתת הכניסה הישנות והמתפרקות, בדלתות כניסה חדשות, חזקות ומעוצבות ע"י חברת "דלתות מעוצבות" מחצור. אם ובעזרת השם יישאר כסף, בכוונתנו להכניס חיישני חשמל לכל החדרים, בכוונה למנוע בזבז חשמל בחדרים.

6. לאור מס' מקרים של תקלות, שאירעו לאחרונה בחדרים, אנו מבקשים מכם ליידע אותנו על כל תקלה בחדר, ובלי יוזמות אישיות לתיקון התקלה, זה יעזור לכם ולמי שאמור לקבל את החדר אחריכם.

כפי שציינו לא פעם, יש לנו ברוך השם את הרצון והיכולת להמשיך לטפל ולדאוג לנכס הזה שהוא שלכם ובשבילכם, אתם הברומטר והמנוע שלנו. שיהיה אביב פורח, פסח כשר ושמח וקיץ נפלא ומהנה לקול מצהלות הילדים והאורחים.

אירוח נעים ומהנה לכולם ושוב תבינו אותנו במידה וקיבלתם תשובה שלילית לבקשתכם במלואה או בחלקה, לא תמיד זה בידינו.

שמחים שאתם נותנים בנו אמון.

שבי וציונה.

נערי ונערות מכינת כפר הנשיא מודים לַאסְטָל
על המקרר הנהדר שתרמה להם.
בהזדמנות זו אנו פונים למי מהחברים שמבקש
למסור תנור אפיה במצב טוב, אנא ראו בנו כתובת.

מי שמוכן למסור תנור אפיה מתבקש ליצור
קשר עם אביבה גולדברג

ש י כ ת ה נ ו ע ר

שירת הנוער, שיר עתידנו
שיר התחדשות, בנין ועליה

המשורר

כבר התוודיתי אך לפני שבוע לעיני כולם
שלא טוב היות החמור לבדו בעולם
וכך קרה שבאחד האמשים
בעודי מסתובב בין מספר אנשים
אומר לי שכן מאחד מישובי הסביבה
בוא והקשב לתובנה חשובה
גילה לי אותה חבר
שבזמנו הפנוי אהב גם לשורר:

"אם אדם חמור הוא

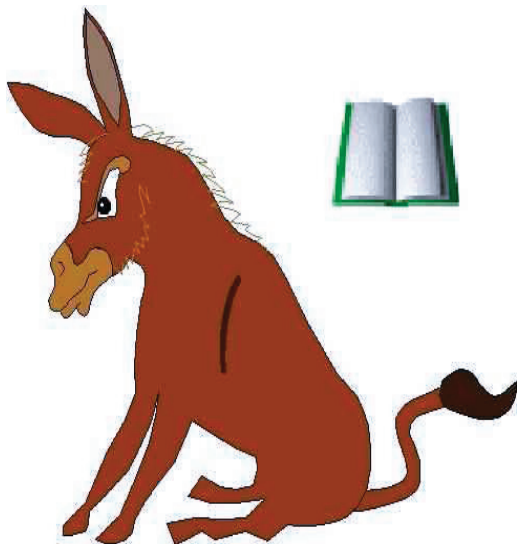
יש לומר לו כי חמור הינו

אחרת את כול ימיו חיה -

ולא ידע כי חמור היה..."

שלפתי מכיסי פיסת נייר ועט
כדי שאוכל את דבר המשורר הנ"ל לצוטט
שאלתי את בן שיחי במי מדובר
והוא אמר שהאיש היה חבר איילת השחר
שלא עלינו הלך לאחרונה לעולמו
גדעון אלף היה שמו
ושחבל שהיום כבר לא מייצרים אנשים כמותו!

לאחר שפנה לדרכו התחלתי ביני לבין עצמי להרהר
בשירו הקצר של אותו משורר
ועד עכשיו אני עדיין מתלבט
האם נכון להטיח בפניו של אדם את כול האמת???
או שמא עדיף כאחד מן העדר
לחייך ולהגיד שהכול בסדר...
כי בסופו של דבר
אין ספור פעמים כבר נכתב ונאמר:
אין מה לעשות, שום דבר לא יעזור
בסוף תמיד חמור נשאר חמור

פרלמנט הגליל – מפגש מס' 9

במוצ"ש 24/3/12 בשעה 1900 נפגש שוב במפגש היקב בעמיעד. נשיר שירי דרך "טוב ללכת בדרכים" בניהולו המוזיקלי של אריה ברכה ובליוי נגנים מתנדבים. נשמע "מספורי מסחה" מפי שבתאי גל-און מכפר תבור ונהנה מהכיבוד. חברים/ות המעוניינים לשיר סולו מתבקשים לבחור שיר ולהודיע לאריה לטל' 052-2414368. מתקבלות המלצות לכישרונות צעירים מהאזור.

העלות: 35 ₪ למשתתף.

הועד היוזם:

אילן כץ – מושב אלמגור – על המוזיקה והאווירה - טל' 052-3487542

יעקבליה מייסטר - ראש פינה - טל' 054-4976940

שחר - מפגש היקב - טל' 04-6909333

אורי גנני - כפר הנשיא - על התוכן - טל' 052-6596512. מייל: oryganany@gmail.com

מודים למח' התרבות של מועצה אזורית גליל עליון, למועצה מקומית ראש פינה ולאתר "לאן בגליל" על שיתוף הפעולה.

פרלמנט הגליל – מפגש מס' 10

במוצ"ש 21/4/12 בשעה 1900 - במפגש היקב בעמיעד. נשיר שירי אהבה לא"י "שירי לי מולדת משיריך היפים" בניהולו המוזיקלי של אריה ברכה ובליוי נגנים מתנדבים. נשמע מפי רב מצפת (שמו שמור במערכת) את סיפור חיי המדהים ונהנה מהכיבוד.

חברים/ות המעוניינים לשיר סולו מתבקשים לבחור שיר ולהודיע לאריה לטל' 052-2414368. מתקבלות המלצות לכישרונות צעירים מהאזור. העלות: 35 ₪ למשתתף.

הועד היוזם:

אילן כץ – מושב אלמגור – על המוזיקה והאווירה - טל' 052-3487542

יעקבליה מייסטר - ראש פינה - טל' 054-4976940

שחר - מפגש היקב - טל' 04-6909333

אורי גנני – כפר הנשיא - על התוכן - טל' 052-6596512. מייל: oryganany@gmail.com

מודים למח' התרבות של מועצה אזורית גליל עליון, למתנ"ס ראש פינה ולאתר "לאן בגליל" על שיתוף הפעולה.

הפורום לדיון בנושאים אקטואליים

מפגש מס' 16 .

המועד: יום ד' 4/4/12 בשעה 1800.

הנושא: האם מיצינו כבר את הפוטנציאל הטמון במוחנו?

יפתח את הדיון וישתתף בו:

ד"ר יוסי חלמיש - ד"ר ברפואה. בוגר הטכניון. התמחות של שנתיים בפסיכיאטריה ובהמשך מחקר בתחום המוח במכון וייצמן, בו השלים את הפוסט דוקטורט וממשיך להרצות. נחשף לגילויים ולמחקרים החדשים בתחום המוח ולאפשרויות שהם פותחים בפנינו...

המפגש במועדון החברים של **כפר הנשיא**.

לפתיחת השער נא להתקשר אלי.

מזכיר: 10 ש' לכיבוד .

אנא הפיצו גם לחבריכם בישוב ובאזור ואשרו השתתפות.

להתראות,

אורי גנני,

כפר הנשיא,

052- 6596512

מודים למח' התרבות של מועצה אזורית גליל עליון, למתנ"ס ראש פינה ולאתר "לאן בגליל" על שיתוף הפעולה.

תזכורת: ב - 14/3 מפגש הפורום במועדון עם אלוף (במיל')

אייל בן ראובן על ה"זירה הצפונית לאן".

הפינה הויזואלית

דוד אלמן

שבת שלום

Village Voices 16.03.12

Kfar-Hanassi-Israeli Style

Vol 2 - #11

Deep condolences to Ilan Medina and all the family
On the death of his mother, Esther Z"L.

Village News: The news from the south doesn't sound too encouraging, but we're with them in spirit and hope that it won't be too long before they announce a cease fire. Each one of our near and dear neighbors would like to see the Jewish people anywhere else but here, where the very essence of the Middle East is a tinder box.

Roy Abb Z"L was put to rest last week and the family sat Shiva at home, with people coming in for the prayers each evening. Roy's daughter Tirza was here with her boyfriend for the last few weeks of Roy's struggle and her boyfriend, who is not Jewish, was very impressed with the Shiva and surrounding customs. We wish all the family well.

We also celebrated Purim for children, adolescents and adults. It was a good year and it's no wonder the kids ask why Purim comes but once a year.

The Pre-Army group got to celebrate twice: once with the adolescents and again with the adults. The adults Purim party was held in the Dining Hall and the decorations and costumes were worthy of prizes. Thanks to all those who worked so hard to make it a success. There were loads of young folks there too and the partying didn't stop until Haman (Ahmadinajad) was hanging from the tree.

On Wednesday evening a crowd gathered in the Mifgash to hear the Esther Scroll recital (which is traditional Purim fare) by Habad messengers. They were sent to us via Yoav Robinson (Avi Robinson and Irine's son). Two whole families arrived, with children in tow in full dress up, to read the scroll.

In the Jewish tradition, joy and sorrow are interwoven and so it was here to, when Ilan Medina learned of the death of his mother (see above Condolences).

There were also a couple of births to offset feelings of sorrow (see last weeks Mazal Tovs for Ofri & Eyal Lebel and Mika & Yaniv Halachmi).

On the Mazal Tov side there is also news that the first flock of chicks have taken up residence in the new chicken houses: all 250,000 of them! Let's hope the endeavor proves successful. Eric Lynton has also taken up his new position as maintenance man for the project.

Also - Good Luck to Harold, who is taking up his position as irrigation man for the orchards and will also be dealing with pool maintenance during the season.

Welcome back to Amalia & Micki Noy who completed their tour of Argentina and Chile - arriving back here in time for the Purim party.

Women of the World Unite! Please note the date: Thursday evening 22.03.12. In celebration of International Womens Day, there will be entertainment for women only in the Club Room at 20:00 - "A look at the Yeminite community through stories, taste, song and dance".

Shani Shuval is back here and searching for his goal. Let's wish him well and hope he finds something soon.

Get Well soon to all the ill and those in rehabilitation.

Shabbos candle lighting at: 17:20 - Havdallah at: 18:24

Weekly Portion: Exodus 21:1 - 24:18 Mishpatim

Shabbat Shalom!

Shabi

Birthdays:

18.03	Eric Lynton Irit Gershman - 50 Rotem (Pearlson) Bat	19.03	Shoshanna Sharkey Elad Sharkey Shaked Barak
20.03	Danny Namali Avi Ben-Avi Coby Voller (R. Cohen grandson)	21.03	Selma Davis Tony Yentis Ayal Telem Frank Collett Mika Yaron (Marks granddaughter)
22.03	Rachel Ginat - 60 Dina Bidek Danielle Lupov Shalev Nemenov (Nemenov/Sharek) Uriah Mader - grandson	23.03	Mina Sela Chaim Basso Hadas & Moran Kolman (Rachmani) Alon Levine (grandson)
24.03	Ofir Sprung		

Anniversaries:

18.03	Daria (Bilgory) & Alon Tal
19.03	Anat & Adam Mader
20.03	Elinoa & Dubi Bar-David
21.03	Debbie & Shmuel Hatzor

Commemorations:

24.03.01	Mrs. Berta Zaga	באדר תשס"א	כ"ט
02.03.89	Mr. Alex Levine	באדר א' תשמ"ט	כ"ה
27.03.87	Mrs. Esther Phillips	באדר א' תשמ"ז	כ"ו
04.03.08	Gershie Epstein	באדר א' תשס"ח	כ"ז
07.03.08	Joe Cina	באדר א' תשס"ח	ל'

NOTICES**EULOGY FOR THE 'VATICAR'**

Last week Tamar wrote up the news about the end of the Vatican service. This is due to the fact that most people have purchased their own golf carts for transportation.

As the Varicar was so seldom in use anyway, we decided that the next time it needed a repair that we would NOT put any time or money into it. The Vatican is physically in the tractor garage while it awaits a buyer. However, as Johnny will no longer be driving the Vatican, it makes no sense to call him on his phone... Please take note of this. If anyone has a specific problem, please contact me and we'll try and work out a solution.

Nurit

Beit Blond

Spring is here and with the changing seasons visitors will soon start to arrive en masse. Beit Blond is for use by all of our members here in KH. As Pesach is the next holiday coming our way, please accept our apologies as we will not be able to accommodate all the requests for rooms. So, to reiterate basic rules.

1. First come, first served.
2. Adolescents (High School) are not allowed to request rooms without adult present on site at night.
3. If you requested a room, did not use it but did not return the key, you will be changed for the room.
4. Responsibility for cleaning the rooms rests with those who receive keys and you are expected to return the key after the room has been cleaned when your guests leave.
5. There isn't a large budget to do renovations but we try to do something each year. This year we hope to change the entrance doors.
6. If there is anything wrong with the equipment in the room you receive, please inform us so we can have it taken care of.

We hope your guests have a pleasant stay when they are here and we would appreciate you help in keeping BB at it's best.

Shabi & Tziona

Farewell to Roy

I really only got to know Roy during this last year. I would come around once a week to accompany him on his daily walks through the Kibbutz. And as we walked, we would discuss everything, but mainly we would revise memories of all that we had experienced, in the good old days, while we were still so young.

From my very first visit, I was amazed by Roy's courage and determination. He had already completely lost his sight, and was starting to suffer from the first pains of his illness. Yet he insisted that we set out together at 9.00 every Tuesday morning. He knew that this was good for him, and saw it as part of his struggle against the illness, and so never gave in.

He never gave in as an almost solitary Jewish boy at his school, nor did he give in while he served in the Royal Air Force as part of a select maintenance team.

When he left the Kibbutz for a while with his first wife Vivian, and their baby daughter Tirza, he had a problem finding work in England. One day he saw a large advert – Come and train to become a bus driver. So he enrolled for the course and at his very first attempt passed the test.

I asked Roy "tell me, you never had a driving license previously and in fact you have never driven a car before. How the hell did you have the nerve to jump from riding a bicycle to driving a double decker bus on the outskirts of London?

Roy was quite surprised by my question "but listen Colin, I simply wanted to get myself a job".

I enjoyed very much our weekly walks and talks, and I hear that Roy enjoyed them too. That gives me great satisfaction.

יהיה זכרו ברוך

From your friend Colin

Roy

You are now resting in your final place.

You have finally succumbed to your illness, your cancer eating away at your capabilities, though you kept your quiet uncomplaining attitude, your personality in your daily life.

Some 65-66 years have passed since we first met, but those days are so far away, the memory of where and how we met are vague. Many memories do remain of the things we did there in Tottenham, living just a short five minutes walk away from each other, even before Habonim started up in the local Shul.

We were a threesome, you, Ramon (zal) my twin brother, and I.

We three were about ten or eleven years old, a year or so after WWII, after we moved down from Stamford Hill to Tottenham, the Tottenham of the Spurs, though our threesome did not play any football. Instead, we used to play cricket together, the cricket bat being yours. That we played some sort of cricket as a threesome is certain, once being the only occasion on which we ever argued. There was large park nearby, through which ran the River Lee, and parallel to the river, a canal through which barges were slowly moving up and down, and through the locks.

Our threesome thrived, also playing cards, though which ones have faded away in the many years of that long time ago. Those games were a good start to your later Bridge at Kfar Hanassi! The get togethers have milled themselves into a masse of memory, a memory of adolescents growing up.

But we were not alone. We were also part of a group of six or seven boys and girls, all about the same age, around eleven and twelve years old. Many of those times we were at your home, among other games we played as adolescents, I remember the kissing games, innocent as we all were.

Meanwhile, we were together in Habonim, going to the same camps, being together for the whole summer, the three of us, with Ramon (zal), for the three or four days on Pioneer, before the rest of the tsofim – youngsters of our age-would arrive, until the final clearing up.

One particular camp, we found ourselves in the same tent -was it Boris from Liverpool who was our Madrich, our leader?. He confided in us after a few days, that he was designated as the Madrich because whoever decided the different groupings considered us 3 as those most liable to be troublesome. Tottenham boys must have been known as anything but placid and eager to take part in any activities going on in the camp. From where we got that description I do not know, though we were anything but a problem.

Later, as we grew up, we played cards with a fourth boy, called Michael Silver. We played regularly, even though Michael was never a member of Habonim. Michael and his family eventually emigrated to Rhodesia, and we lost all contact with him.

Our close friendship ended that period around the age of 16 or 17, going our separate ways But we came together again and through Garin Hey we found ourselves in a similar future, on Kfar Hanassi. You and I even worked in Mifal Habonim, though in different departments, different functions.

Yes, we have traveled a long way from Tottenham, sometimes together, sometimes apart.

But the time has come Roy to say goodbye

With a blessing to signify that

With many a mixed thought we part

With memories of good times, but sorrow in our hearts

Roy

Rest In Peace,

Ezra